

ЧЕРНЯВСЬКА С.О.
 Каченко М.С.
 Каченко І.В.
 ЗГІДНО ЧИННОГО
 ЗАКОНОДАВСТВА

Менішкін Р.В.
 До Власової І.В.
 Кошар

УКРАЇНА

**ВЕЛИКОБУГАЇВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
 ВАСИЛЬКІВСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

08636, Київська обл., Васильківський район, село Велика Бугаївка, вул. Шевченка, 41, тел. 4-83-09

Вих. № 23/02-12 від 26 січня 2017 року

На № 227/10/10-13-07-12-00-04 від 10.01.2017

**До Васильківського відділення Києво – Святошинської об'єднаної
 державної податкової інспекції ГУ ДФС у Київській області**

Великобугаївська сільська рада направляє рішення сесії сільської ради :

- № 308-20-7 від 21.12.2016 року «Про встановлення місцевих податків і зборів на території села Велика Бугаївка»;
- № 309-20-7 від 21.12.2016 року «Про внесення змін до рішення від 31.12.2014 року № 1158-56-6 «Про встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Великобугаївської сільської ради»;
- № 329-21-7 від 17.01.2017 року «Про затвердження ставок земельного податку за земельні ділянки».

Сільський голова

І.І.Качан

У К Р А Ї Н А

ВЕЛИКОБУГАЇВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

ВАСИЛЬКІВСЬКОГО РАЙОНУ

КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Р І Ш Е Н Н Я № 309 - 20 - 7

Село Велика Бугаївка

21 грудня 2016 року

Про внесення змін до рішення
від 31.12.2014 року № 1158-56-6
«Про встановлення ставок податку
на нерухоме майно, відмінне від
земельної ділянки на території
Великобугаївської сільської ради.»

З метою недопущення втрат доходів до бюджету сільської ради, керуючись ст. 143 Конституції України, ст. 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до пп. 266.5.1 п. 266.5 ст.266 Податкового кодексу України № 2755-VII зі змінами та доповненнями, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», Великобугаївська сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Положення про порядок справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, затверджене рішенням Великобугаївської сільської ради «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» викласти у новій редакції згідно з додатком до цього рішення.

2. Розмістити дане рішення на інформаційних стендах села Велика Бугаївка .

3. Копію даного рішення надати до Васильківського відділення Києво – Святошинської об'єднаної державної податкової інспекції ГУ ДФС у Київській області..

4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань бюджету , соціально-економічного розвитку, та благоустрою

Сільський голова

І.І.Качан

Положення
Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Розділ 1

Загальні положення

1.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Положення) визначає механізм справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, і розроблено з урахуванням вимог Податкового кодексу України від 02.12.2010р №2755- VI зі змінами та доповненнями та Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 №71-VIII.

1.2. Це положення є обов'язковим до виконання фізичними та юридичними особами, в тому числі нерезидентами, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Розділ II

Механізм справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2.1. Платники податку.

2.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;
- б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2.2. Об'єкт оподаткування

2.2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.2.1.1 Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки;

Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

- а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної різної поверховості. Житловий

будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирнаймачів;

Садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

Дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку";

2.2.1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду.

У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

г) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

є) інші будівлі";

2.2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

- є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
- ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

2.3. База оподаткування

2.3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

2.3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

2.3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

2.4. Пільги із сплати податку

2.4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

2.5. Ставка податку

2.5.1. Ставка податку у розмірі **0,5 (нуль цілих п'ять десятих) відсотка** мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюється із 01 січня 2017 року.

2.5.2. Установити, що на 2017 рік ставки податку для - об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначені підпунктом 2.2.1.2 пункту 2.2.1 статті 2 цього Положення, становить **0, 1 (нуль цілих одна десята) відсотка** мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня 2017 року за 1 кв. метр для об'єктів нежитлової нерухомості; - об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначені підпунктом 2.2.1.1. пункту 2.2.1 статті 2 цього Положення, становить **0,5 (нуль цілих п'ять десятих) відсотка** мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня 2017 року за 1 кв. метр для об'єктів житлової нерухомості.

2.6. Податковий період

2.6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Розділ III

Порядок обчислення та строки сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

3.1. Порядок обчислення суми податку

3.1.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.4.1 пункту 2.4 цього Положення, та ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.4.1 пункту 2.4 цього Положення та ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 2.4.1 пункту 2.4 цього Положення та ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та ставки податку.

3.1.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 3.1.1 пункту 3.1 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

3.1.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;

розміру ставки податку;

нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

3.1.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3.1.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

3.2. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

3.2.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

3.2.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

3.3. Порядок сплати податку

3.3.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській та селищній місцевості через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про прийняття податків.

3.4. Строки сплати податку

3.4.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Розділ III

Відповідальність

4.1. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль податкових органів.

4.1.1. Платники податку та їх посадові особи несуть відповідальність у разі здійснення порушень, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за

яким покладено на контролюючі органи, відповідно до Податкового кодексу України та інших законів України.

4.1.2. За порушення строків сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, неподання, порушення порядку заповнення та строків подання податкової декларації, недостовірність наданої інформації платники податку та їх посадові особи несуть відповідальність відповідно до норм Податкового кодексу України.

4.1.3. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства у частині справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, здійснюється Васильківським відділенням Києво – Святошинської об'єднаної державної податкової інспекції ГУ ДФС у Київській області.

ВЕЛИКОБУГАЇВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Васильківського району

Київської області

Р І Ш Е Н Н Я № 329 – 21 – 7

Село Велика Бугаївка

17 січня 2017 року

**Про затвердження ставок земельного податку
за земельні ділянки .**

Керуючись статтею 143 Конституції України, відповідно до пункту 10.2 статті 10, статей 284,285 Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями, пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, враховуючи рекомендації постійної комісії з питань бюджету, соціально-економічного розвитку та благоустрою, погодження постійних комісій, сільська рада

В И Р І Ш И Л А:

1. Затвердити ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження):

1.1. Ставка податку за 1 гектар сільськогосподарських угідь встановлюється у відсотках від її нормативної грошової оцінки в у таких розмірах:

- для ріллі – 0,5 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

1.2. Ставка податку за земельні ділянки (в межах населеного пункту), зайняті житловим фондом фізичних осіб встановлюється в розмірі 0,05 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для юридичних осіб – 1 відсоток від нормативної грошової оцінки .

1.3. ставку податку у розмірі 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності);

1.4. ставка податку за інші земельні ділянки на території сільської ради встановлюється в розмірі 2 відсотки від їх нормативної грошової оцінки.

2. Встановити пільги щодо сплати земельного податку для фізичних та юридичних осіб:

2.1. Від сплати податку звільняються фізичні та юридичні особи відповідно до статей 281, 282 Податкового кодексу України, а також:

- інваліди першої і другої групи;
- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей до 18 років;
- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- фізичні особи, визнані законом особи, які постраждали в наслідок Чорнобильської катастрофи;
- за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм;
- для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більше як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) не більше як 0,25 гектара;
- звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.
- заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та ;
- дослідні господарства науково-дослідних установ ;
- органи державної влади та органи місцевого самоврядування;
- релігійні організації України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності, а також благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків;
- дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

3. Не підлягають оподаткуванню земельні ділянки, визначені статтею 283 Податкового кодексу України.

4. Затвердити Положення про встановлення плати за землю на території села Велика Бугаївка (Додаток № 1).

5. Дане рішення довести до відома населення через розміщення на інформаційних стендах села Велика Бугаївка .

6.Рекомендувати сільському голові забезпечити направлення в установленому порядку копії даного рішення із додатком до Васильківського відділення Києво – Святошинської об'єднаної державної податкової інспекції ГУ ДФС у Київській області.

7. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань бюджету, соціально-економічного розвитку та благоустрою .

Сільський голова

I.I. Качан
І.І.Качан

Положення про встановлення плати за землю.

Земельний податок.

1. Платниками земельного податку є:

- 1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- 1.2. землекористувачі.

2. Об'єкти оподаткування земельним податком:

- 2.1. Земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- 2.2. Земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3. Базою оподаткування земельним податком є:

- 3.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
- 3.2. площа земельних ділянок розташованих у межах населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

4. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження):

4.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі для ріллі 0,5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки для житлового фонду – 0,05 відсотка від їх нормативної оцінки, , а для юридичних осіб – 1 відсоток від нормативної грошової оцінки .

4.2. Ставка податку встановлюється у розмірі 3 відсотки від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки які, перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

5. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб.

5.1. Від сплати податку звільняються:

- а) інваліди першої і другої групи;
- б) фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- в) пенсіонери (за віком);
- г) ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- г) фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

5.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для

відповідної категорії фізичних осіб пунктом 1.5.1 цього розділу, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- а) для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
- б) для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в містах - не більш як 0,25 гектара;
- в) для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- г) для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- г) для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

5.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

6. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб.

6.1. Від сплати податку звільняються:

- а) санаторно –курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- б) громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менше як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

- в) бази олімпійської та параолімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Не сплачується податок за:

7.1. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними

спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

7.2. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

7.3. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

8. Особливості оподаткування платою за землю

8.1. Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передуює звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

9. Податковий період для плати за землю.

9.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

9.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

10. Порядок обчислення плати за землю.

10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Відповідні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа

наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11. Строк сплати плати за землю.

11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

11.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

11.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

11.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

11.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

12. Орендна плата.

12.1 Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є

договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Великобугаївська сільська рада, яка укладає договори оренди землі, до 1 лютого подає контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2 Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

12.3 Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

12.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

12.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

12.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджету застосовується відповідно до вимог пунктів 9-11 розділу Земельного податку даного Додатку.

13. Індксація нормативної грошової оцінки земель.

13.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

13.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель